

Mogelijke antwoorden Tekstvragen

Taal van de Verpleging Les 1

1. Annemiek is verpleegkundige. Ze werkt als verpleegkundige in Rotterdam. Ze woont in het centrum van Delft, niet ver van het station.
2. Kies een woord en maak de zin af:
Ik vind de naam 't Zonnetje mooi/leuk/interessant/raar/gek, omdat...
3. Ze kan niet altijd met de trein reizen, omdat ze soms 's avonds of 's nachts moet werken. 's Nachts na 1 uur rijden er meestal geen treinen meer. Als ze 's avonds of 's nachts moet werken gaat ze per auto.
4. Dat hangt er van af! 's Nachts is ze sneller met de auto, dan is het niet zo druk op de weg. Overdag zijn er vaak files, dan is ze sneller op haar werk met de trein dan met de auto.
Wat is duurder: met de trein of met de auto? Ook dat hangt er van af. Als je vaak met de trein reist, kun je een trajectkaart nemen, die is goedkoper. En als je vaak na 9 uur 's morgens reist, kun je met 40% korting reizen. Met de auto reizen kan ook goedkoop zijn, bijvoorbeeld als je met 2 of 3 personen samen reist en de kosten deelt.
5. Verpleegkundigen hebben wisselende diensten omdat er dag en nacht personeel moet zijn, ook 's avonds en 's nachts, in het weekend en in de vakanties.
6. Annemiek praat met haar collega's om te horen of er speciale zaken zijn. Ze vraagt bijvoorbeeld of alles goed gaat met de patiënten, en of er nog nieuwe patiënten zijn.
7. Zie het antwoord op vraag 6. Bij 'de overdracht' worden zaken besproken die belangrijk zijn om te weten voor de mensen die het werk overnemen. Annemiek doet een dagdienst, dus zij krijgt die informatie van haar collega's van de nachtdienst.
8. Speciale dingen die gebeurd kunnen zijn:
 - een patiënt is overleden
 - iemand is naar een andere afdeling overgebracht
 - een patiënt heeft problemen gehad in de nacht en heeft speciale aandacht nodig.
 - er komt die dag een nieuwe patiënt
 - iemand heeft overgegeven en kan geen medicijnen innemen
 - Enz.enz.

9. Annemiek gaat met haar collega's naar de kamers van de patiënten om hen te helpen met wassen en aankleden. Als de patiënten dan nog niet wakker zijn worden zij gewekt door de verpleegkundigen.
10. Nee, Annemiek smeert alleen boterhammen voor patiënten die niet zelfstandig kunnen eten.
11. Als ze klaar zijn met het opruimen van het ontbijt kunnen de verpleegkundigen zelf een korte pauze nemen. Ze drinken dan een kopje koffie of thee of roken een sigaret.
12. Hoe gaat dat in het ziekenhuis waar u werkt of hebt gewerkt?
13. Maak de zinnen af:
De nachtdienst begint om... uur. Eerst worden de zaken van de 'overdracht' besproken. Daarna...
En dan...
Tenslotte...

Taal van de Verpleging Les 2

1. Nee, niet altijd. Als de ziekte niet ernstig is, als je een lichte griep hebt of een beetje hoofdpijn, ga je meestal niet naar de huisarts. Je kunt een paracetamol nemen of een dagje in bed blijven.
2. De huisarts verwijst je naar een specialist, als dat nodig is. Een specialist weet heel veel over een klein gebied van het lichaam. Een cardioloog weet bijvoorbeeld (bijna) alles over het hart, een dermatoloog is gespecialiseerd in zaken van de huid, enzovoort. Een huisarts weet juist van elk gebied van het lichaam iets, maar niet zoveel als een specialist. Hij kan bepalen of hij het zelf kan behandelen, of dat hij je verwijst naar een specialist. Een aantal voorbeelden van specialisten: kinderarts, KNO (keel- neus- en oor)arts, internist, oncoloog.
3. Ziekenhuis, polikliniek, psychiatrisch ziekenhuis, verpleegtehuis, verzorgingstehuis.
4. Intramuraal zorg is medische zorg en verzorging binnen de muren van een verpleeginstelling (verzorgingstehuis, verpleegtehuis, ziekenhuis, kliniek). Extramuraal zorg betekent dat er medische zorg en verzorging gegeven wordt bij de patiënt thuis.
5. Een ander woord voor zorgvrager is 'patiënt'. Bij 'patiënt' denk je meestal aan iemand die ziek is en verpleegd wordt. Het woord 'zorgvrager' is breder, het wordt gebruikt voor iedereen die een vorm van medische zorg nodig heeft of verzorging. Dat kan bijvoorbeeld ook alleen maar hulp in de huishouding zijn, niet alleen

medische zorg. Een zorgverlener is iemand die ‘zorg geeft’, dat betekent dus weer zowel medische zorg als verzorging of hulp bij de dagelijkse handelingen zoals wassen en aankleden.

6. Bij kleine operaties kun je meestal dezelfde dag weer terug naar huis. Bij grotere operaties waarbij volledige narcose nodig is blijf je meestal een aantal dagen in het ziekenhuis.
7. De thuiszorg kent een aantal verschillende zorgverleners: thuishulp A, alfahulp, verzorgingshulp, wijkverzorgende en wijkverpleegkundige. Thuiszorg is bestemd voor thuiswonende patiënten, bijvoorbeeld alleenstaande bejaarden, langdurig zieke mensen, zelfstandig wonende gehandicapten, een zieke verzorger (meestal de moeder) in een gezin met jonge kinderen, enzovoort.
8. Een thuishulp A of alfahulp zorgt voor het huishouden van de zorgvrager: schoonmaken, opruimen, boodschappen enzovoort. Een verzorgende helpt de patiënt bij de dagelijkse levensverrichtingen zoals wassen, aankleden, eten enzovoort.
9. Een *verpleegkundige* werkt meestal in een ziekenhuis, verzorgingstehuis of verpleegtehuis. Een *wijkverpleegkundige* heeft dezelfde opleiding als een verpleegkundige maar komt bij de mensen thuis, ze geeft medische zorg aan een aantal mensen in een deel van de stad of het dorp (een wijk).
10. Een *verpleegtehuis* is bedoeld voor mensen die met alles geholpen moeten worden. Na een ziekte hebben ze bijvoorbeeld verzorging nodig, of revalidatie. Het is vaak tijdelijk, hoewel het voor oude en zieke bejaarden vaak hun laatste huis is. Een *verzorgingstehuis* is meestal een permanente verblijfplaats voor vooral oudere bewoners. Je moet dan nog veel dingen zelfstandig kunnen doen, zoals wassen en naar de wc gaan. Zie ook het telefoongesprek op pag. 26.
11. Extramuraal: thuiszorg, Intramuraal: verpleegtehuis, verzorgingstehuis.
12. Het is goed dat er meer mogelijkheden zijn. Een ouder iemand kan dan bijvoorbeeld nog een tijd thuis blijven wonen, ook als hij medische zorg nodig heeft. Een verpleegkundige komt dan bijvoorbeeld elke week of elke dag een injectie geven of wonden verzorgen. Een alfahulp of verzorgende kan hem of haar helpen met zaken die de bejaarde niet zelf meer kan, zoals douchen of boodschappen doen. Pas als het helemaal niet meer mogelijk is om thuis te wonen is er dan de keus tussen verpleegtehuis of verzorgingstehuis.
13. Bespreek de situatie in je eigen land. Wat doe je als je ziek bent? Ga je naar een huisarts of een ziekenhuis? Wie zorgt er voor je als je ziek bent? En als je oud bent? Kun je thuis medische hulp krijgen? Wie betaalt voor de medische zorg? Enzovoort.

14. ADL betekent Algemene Dagelijkse Levensverrichtingen. Voorbeelden van ADL zijn: wassen, aankleden, eten, naar de wc helpen, uitkleden, tanden poetsen, haar kammen, douchen.

Taal van de Verpleging Les 3

1. In een verpleeghuis worden mensen verzorgd die ernstige lichamelijke of geestelijke klachten hebben.
2. Meestal wonen die mensen er voor langere tijd. Het gebeurt ook vaak dat mensen er tot hun dood blijven. In sommige gevallen wonen de mensen er tijdelijk.
3. Mensen wonen tijdelijk in een verpleeghuis als ze moeten revalideren na een zware operatie.
4. Na een operatie moet je meestal weer opnieuw leren de spieren en ledematen die door de operatie of door de ziekte niet goed functioneerden, te gebruiken. Dat kan een aantal weken of maanden duren. Na een heupoperatie bijvoorbeeld moet je weer opnieuw leren lopen.
5. Gedurende een revalidatieperiode leer je door middel van dagelijkse beweging of andere oefeningen onder begeleiding van een arts, verpleegkundige of fysiotherapeut opnieuw zelfstandig te functioneren of het functioneren van bepaalde spieren of ledematen te verbeteren.
6. Een fysiotherapeut is een gediplomeerde deskundige die mensen masseert en met speciale oefeningen helpt.
7. Een ergotherapeut is een gediplomeerde deskundige die helpt bij het weer mogelijk maken van dagelijkse handelingen zoals wassen, aankleden, eten enz.; voor mensen die door ziekte of handicap een lichamelijke of psychische beperking hebben opgedaan.
8. Verzorgende en verpleegkundigen zorgen voor de medische en dagelijkse verzorging. Fysiotherapeuten en ergotherapeuten zijn specialisten die een onderdeel van de revalidatie verzorgen. Om te voorkomen dat ze dingen dubbel doen of iets vergeten is overleg nodig. Als iemand 's nachts is gevallen, of als een patiënt andere medicijnen heeft gekregen, moet bijvoorbeeld ook een fysiotherapeut dat weten, om te weten of de behandeling misschien ook aangepast moet worden.

9. Het is belangrijk dat het verblijf zo aangenaam mogelijk is voor de bewoners, omdat zij er vaak voor langere tijd en soms zelfs voorgoed wonen. Het is dus eigenlijk hun 'thuis'. Bovendien kan een aangename omgeving ook bijdrage aan een sneller herstel of een betere gezondheid.
10. Er zijn verschillende manieren om een verblijf in een verpleegtehuis aangenamer te maken. In de eerste plaats is het belangrijk dat het personeel deskundig (bekwaam; goed in hun werk; professioneel) is, en ook vriendelijk. In de tweede plaats kan met de kamers gezellig maken, bijvoorbeeld door bloemen en planten, en een televisie of radio, misschien een cd-speler en mooie muziek. Er moet een ruimte zijn waar je samen kunt praten en koffiedrinken, maar waar je ook kunt lezen, of een puzzel kunt maken. Het is ook belangrijk dat bezoekers in deze ruimte ontvangen kunnen worden.
11. Een normale Nederlandse huiskamer heeft aan de ene kant een eettafel met een paar stoelen en een dressoir waarin de borden en kopjes staan. Aan de andere kant staat een bankstel met een gemakkelijke fauteuil erbij, een paar gezellige lampen en een televisie in de hoek.
12. De bewoners kunnen in de gezamenlijke ruimte zitten wanneer ze dat willen. 's Nachts zijn ze meestal op hun slaapkamer, en ook als ze verzorgd of verpleegd moeten worden, of als de arts op bezoek is.
13. Mevrouw Winkel is een vrouw van in de 80 (ouder dan 80, dat kan zijn 82 of 85 of 88). Ze woont in het verpleeghuis om te revalideren na een verblijf in het ziekenhuis.
14. Mevrouw Winkel had vroeger een winkel in de binnenstad. Zelf woonde ze boven die winkel, in een bovenhuis. Ze kreeg last van haar knieën (slijtage) en kon daardoor niet meer in de winkel werken. Ze kon ook de trap naar haar huis niet meer op. Ze kreeg bovendien last van haar maag en moest daarvoor naar het ziekenhuis.
15. Mevrouw Winkel denkt zelf dat ze er tijdelijk woont. Ze wil heel graag weer terug naar haar eigen huis. Maar iedereen weet dat dat niet meer kan, ze kan de trap niet meer op of af.
16. Ze leest een boek of maakt een puzzel. Ze bemoeit zich niet veel met de andere bewoners, maar ze vindt het wel leuk om af en toe een praatje te maken.
17. Sommige mensen vinden haar misschien niet zo gezellig, omdat ze veel leest en puzzelt en zich niet de hele dag met de andere bewoners bezighoudt. Maar aan de andere kant is ze wel gezellig: ze gaat naar de bingoavond en maakt met iedereen wel eens een praatje.

18. Ze ziet slecht omdat ze een oogziekte (cataract) heeft. Ze heeft enkele operaties ondergaan maar die hebben niet geholpen. Nu draagt ze een bril met heel sterke glazen, zodat ze wel kan lezen.
19. Ze kan wel van dichtbij iets zien (een boek) maar niet in de verte. Naar opzij ziet ze helemaal niets, en dat is niet zo praktisch als je een elektrische rolstoel moet besturen.
20. Mevrouw Winkel woont waarschijnlijk op de begane grond (parterre) of ze maakt gebruik van de lift als ze een etage hoger moet zijn.
21. Mevrouw Winkel kan de andere mensen slecht verstaan omdat haar gehoor niet goed is. Als ze haar gehoorapparaat draagt gaat het beter. Ze praat netjes en spreekt de woorden heel goed en duidelijk uit (ze articuleert goed). Daardoor kunnen de mensen haar goed verstaan.
22. 'Deftig praten' heeft mevrouw Winkel waarschijnlijk gewoon thuis geleerd, van haar ouders. Het kan ook zijn dat ze in de winkel 'deftig' moest praten omdat ze deftige klanten had! 'Deftig Nederlands' betekent meestal: spreken met het accent van rijkere mensen in Den Haag en het Gooi (het gebied tussen Utrecht en Amsterdam). 'Deftig spreken' kan ook betekenen: duidelijk, niet te snel en goed articuleren. Omdat Mevrouw Winkel een hazenlip heeft probeert ze duidelijk en langzaam te spreken, en dat vinden de mensen misschien 'deftig'.
23. De bovenste helft van haar kunstgebit (het bovengebitt) zit los; bij het praten valt het steeds naar beneden.
24. Mevrouw Winkel vindt een nieuw kunstgebit niet nodig. Ze vindt dat ze er zelf geen last van heeft en dat ze het probleem zelf kan oplossen (dat ze zich wel kan redden). Ze duwt haar gebitt met haar tong steeds terug op de goede plaats.

Taal van de Verpleging Les 4

1. Kies uit: arts, tandarts, fysiotherapeut, verpleegkundige, diëtist(e), verzorgende, alfahulp, nacht, ergotherapeut, logopedist, ...
2. 'Verpleegster' is de naam voor een vrouwelijke verpleegkundige. Vroeger waren vrijwel alle verpleegkundigen vrouwen. Nu zijn de meeste verpleegkundigen nog steeds vrouw, maar er zijn wel meer mannelijke verpleegkundigen dan vroeger. Je spreekt ze aan met 'broeder'.
3. De opleiding tot zorghulp duurt 1 jaar. Er is geen speciale vooropleiding nodig. Zorghulpen mogen geen medische handelingen verrichten. De zorghulp assisteert mensen in hun dagelijkse leefomgeving. Je begeleidt de cliënten om zoveel mogelijk voor zichzelf te zorgen en biedt wanneer dat nodig is de helpende hand.

Je verricht bijvoorbeeld huishoudelijk werk of maakt het eten klaar. Soms doe je dat bij mensen thuis, maar het kan evengoed in een verzorgingshuis, verpleeghuis of woongroep voor verstandelijk of lichamelijk gehandicapten.

4. Om helpende te worden heb je een opleiding van 2 jaar nodig. Helpenden mogen geen medische handelingen verrichten. Als Helpende begeleid je net als een Zorghulp mensen in hun alledaagse leven. Je helpt hen met de huishoudelijke taken waar ze zelf moeite mee hebben. Daarnaast assisteer je bij de persoonlijke verzorging, bijvoorbeeld: in en uit bed stappen, wassen en aankleden. Je werkt volgens het zorgplan dat door je leidinggevende is opgesteld. Soms werk je via de thuiszorg bij de mensen thuis, maar je kan ook in een instelling aan de slag.
5. De opleiding tot verzorgende duurt 3 jaar. Verzorgenden mogen geen medische handelingen verrichten. Als verzorgende kun je in allerlei gezinssituaties terechtkomen: gezinnen met een pasgeboren baby, mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking; ouderen; thuis, in een woongroep of in een zorginstelling. Je houdt het huishouden draaiende en geeft de nodige persoonlijke verzorging. Je werkt meestal zelfstandig en houdt dan ook zelf de regie over de zorg.
6. Mbo verpleegkundigen mogen bepaalde medische handelingen verrichten.
7. Hbo verpleegkundigen mogen medische handelingen verrichten en hebben meer verantwoordelijkheid; ze mogen zelfstandig werken als bijvoorbeeld wijkverpleegkundige.
8. Er zijn zoveel niveaus omdat er in de zorg ook veel verschillende handelingen zijn. Voor heel veel handelingen (wassen, aankleden, enzovoort) heb je geen speciale en lange opleiding nodig. Voor andere zaken (injecties geven en beoordelen of iemand meer of andere hulp nodig heeft) is juist wel een langere opleiding nodig.
9. De dingen die je in een opleiding tot verzorgende of verpleegkundige leert kun je het beste ook in de praktijk zien en doen. Op deze manier helpt de theorie de praktijk, en omgekeerd.
10. Wat vind je beter: meer werken dan leren? Meer leren dan werken? Of van allebei evenveel?
11. Herintreders zijn mensen die vroeger een opleiding in de gezondheidszorg hebben gehad. Ze hebben meestal ook een tijd in de gezondheidszorg gewerkt, maar zijn daarmee gestopt. Vaak zijn dit vrouwen die stopten met werken omdat ze kinderen kregen. Als de kinderen wat groter zijn en naar school gaan, willen deze vrouwen vaak weer aan het werk.

12. Mensen die een tijd niet gewerkt hebben moeten vaak een cursus volgen, omdat er veel veranderd is in hun werk. Er zijn bijvoorbeeld nieuwe apparaten, andere medicijnen of modernere behandelmethoden enz.

Taal van de Verpleging Les 5

1. Iemand dat vaak een ongeluk heeft of iets breekt, noem je een brekebeen. Meestal is dat een grapje. In een formele situatie (een verzorgende of verpleegkundige tegen een patiënt) kun je zoiets niet zeggen. Als je iemand beter kent kan dat wel, als je zeker weet dat de patiënt het niet erg vindt. In deze tekst zijn het waarschijnlijk de medebewoners van Mevrouw de Vries die haar zo noemen.
2. Mevrouw de Vries brak eerst haar linkerheup, toen haar rechterheup, daarna enkele ribben en tenslotte twee keer haar rechterbovenbeen.
3. In de tekst staat niet hoe dat komt. Sommige mensen hebben van nature of door een ziekte zwakke botten. Anderen zijn inderdaad misschien onvoorzichtig, en gaan bijvoorbeeld op een klein krukje staan om de ramen te wassen. De meeste ongelukken gebeuren in huis, zegt men wel.....
4. Mevrouw De Vries is voor revalidatie in het verpleeghuis. Dat betekent dat ze weer naar huis kan als het beter gaat. Maar misschien blijft ze zo zwak dat ze voorgoed in het tehuis moet blijven. Als ze naar huis gaat is er het risico dat ze direct weer iets breekt.
5. Deze mevrouw wil wel heel graag alles zelf doen, maar eigenlijk kan ze dat niet meer. Ze leert een beetje lopen, maar dat gaat niet goed, ze kan zelfs niet meer staan. Ze kan ook niet zelf in of uit haar bed. De verzorging gebruikt daarvoor een tillift. Ze kan niet zelf naar de wc, dus moet ze daarmee ook geholpen worden, met een katheter bijvoorbeeld, of met de tillift in de poststoel.
6. De zuster weet niet alles over mevrouw De Vries omdat ze nieuw is. Het is misschien haar eerste dag op het werk.
7. Mevrouw De Vries kan niet staan, ze zakt door haar benen en valt op de grond. Ze breekt haar rechterbovenbeen voor de tweede keer.
8. Omdat ze haar been heeft gebroken kan mevrouw De Vries lange tijd het looprek niet gebruiken. Dat betekent voor haar dat ze minder zelfstandig is en altijd hulp van anderen nodig heeft. Ze vindt dat jammer.
9. Ze zal het looprek voorlopig niet meer kunnen gebruiken. Dat betekent: een lange tijd Het duurt een paar maanden voor haar gebroken been weer hersteld is.

10. Voordat mevrouw De Vries weer zal kunnen lopen met een looprek zal ze ook eerst moeten revalideren, en opnieuw leren lopen.
11. 'Dat breekt mijn hart!' of 'Mijn hart breekt!' Dat zeg je als er iets gebeurt waar je erg verdrietig van wordt. Vaak is dat liefdesverdriet; het kan ook zijn dat er iets ergs met familie of vrienden van je gebeurt.

Taal van de Verpleging Les 6

1. De overdracht is belangrijk omdat er zoveel verschillende soorten diensten zijn, bijvoorbeeld nachtdienst, avonddienst, vakantiediensten. Verpleegkundigen moeten de informatie aan elkaar doorgeven omdat er steeds dingen veranderen in de behandeling en de verzorging van patiënten.
2. De beste manier om de overdracht te garanderen is om alles op papier te zetten, schriftelijk dus.
3. Bij mondelinge overdracht kun je nog meer informatie doorgeven, maar het kost tijd om dat allemaal te bespreken als de dienst van de ene persoon is afgelopen en de dienst van een ander al is begonnen.
4. Als de nieuwe verpleegkundige op de afdeling direct alle informatie over de patiënten had gehad, was dit misschien niet gebeurd. Misschien kan ook niet alle informatie direct gegeven worden, maar wel de belangrijkste!
5. Er zijn veel dezelfde zaken die gerapporteerd worden. Die zaken kunnen wel afgekort (heel kort gemaakt) worden. Na een tijdje kent iedereen die afkortingen en dan kost het schrijven van de overdracht minder tijd!
6. Berichten in telegramstijl betekent dat de berichten heel kort en zakelijk zijn. Een telegram was vroeger de snelste manier om een bericht over te seinen, maar het was ook erg duur. Daarom werden de berichten zo kort mogelijk gehouden.
7. De rapportage over menner van Wijk luidt dat hij nog geen ontlasting heeft gehad. Misschien moet hij daarvoor medicijnen innemen.
8. Een kantelbare rolstoel kan naar links en rechts en ook naar voren en achteren bewegen of kantelen.
9. Mevrouw moet een sling dragen wanneer zij niet in bed ligt, maar bijvoorbeeld in de stoel zit. Ook wanneer zij op andere manieren beweegt is het beter een sling te dragen.
10. Logopedisten helpen mensen die problemen hebben met spreken: met het vormen van woorden, de uitspraak. Zoals mensen na een herseninfarct vaak opnieuw

moeten keren lopen (fysiotherapie) moeten ze vaak ook opnieuw leren spreken. Dat gebeurt bij logopedie.

11. Mevrouw kan wel aan tafel zitten, maar dan moet de rolstoel in een bepaalde positie staan, namelijk niet-gekanteld.
12. Mevrouw heeft pijn bij het bewegen van de vingers en de schouders. Ze kan bij fysiotherapie oefeningen krijgen, en dan moet er elke week gecontroleerd worden hoe het gaat.

Taal van de Verpleging Les 7

1. Mevrouw is 86 jaar. Dat is inderdaad behoorlijk oud / vrij oud / flink oud. Je kunt dus wel zeggen dat ze 'flink op leeftijd' is.
2. Ze is in het verpleeghuis opgenomen omdat ze dement is.
3. Het eten komt op de grond terecht en niet in haar mond, omdat ze de dingen niet herkent. Ze ziet een lepel maar weet niet meer dat je een lepel gebruikt om te eten. En een beker om te drinken, enzovoort.
4. Ze veegt de vloer aan met de lepel, omdat ze vergeten is waarvoor een lepel dient.
5. Ze begint het te begrijpen, maar korte tijd later is ze het al weer vergeten.
6. De zuster moet haar helpen om met de lepel te gaan eten.
7. Ze is niet slechthorend. Ze hoort de woorden wel, maar ze begrijpt ze niet.
8. Niemand weet precies wat ze telt. Mensen? Jaren? Sigaretten? Kopjes koffie? Misschien weet ze het zelf ook niet.
9. Ze rookt even een sigaret, maar na een tijdje is ze ook weer vergeten hoe dat gaat, een sigaret roken. Dat kan gevaarlijk zijn; ze kan de brandende sigaret op de grond laten vallen, of op haar kleren. Maar er is steeds een zuster bij.
10. Ze brengt onrust in de kamer omdat ze heel hard (luid) praat, omdat ze aan tafels en stoelen trekt en op het tafelblad trommelt.
11. Ze zegt tegen haar moeder dat die op moet schieten. Niemand weet wat ze daarmee bedoelt, haar moeder is er natuurlijk niet meer.

12. Als ze alleen is op haar kamer krijgt ze niet genoeg aandacht. Misschien gaat ze heel hard roepen, of huilen. Het kan ook gevaarlijk zijn als ze niet weet wat ze doet.
13. Als ze op de gang zit, dicht bij de verpleging, krijgt ze veel aandacht van de zusters en ook van iedereen die er passeert. Aandacht is belangrijk voor haar.

Taal van de Verpleging Les 8

1. De medische term CVA wordt gebruikt door medisch personeel: artsen, verpleegkundigen en verzorgenden. Zij weten wat het betekent: Cerebro-Vasculair Accident. Het is een duidelijke en precieze omschrijving, die echter voor niet-medisch geschoolden niet altijd direct duidelijk is. Buiten de beroepspraktijk zegt men meestal beroerte, hersenbloeding of herseninfarct. Zowel patiënten als familie gebruiken deze woorden.
2. Je kunt zien dat iemand een CVA heeft gehad aan de manier waarop hij of zij beweegt. Je ziet het ook aan bewegingen in het gezicht, bij de mond en de ogen.
3. Soms kun je het horen. Het kost mensen met een CVA vaak de grootste moeite om te spreken, soms is het spreken onduidelijk of niet te begrijpen.
4. Na een CVA zijn er bijna altijd gevoelens van angst en verdriet, soms van boosheid omdat men niet meer zelfstandig kan leven, gevoelens van verdriet omdat andere mensen je niet meer begrijpen, enzovoort. Er kan ook een algemeen gevoel van somberheid zijn.
5. Een CVA is een ingrijpende gebeurtenis, voor de patiënt zelf en ook voor zijn of haar omgeving. De patiënt is minder zelfstandig, is afhankelijk van hulp en zorg van anderen, kan vaak moeilijk bewegen, slechter horen, moeilijk of niet spreken. Andere mensen vinden het vaak moeilijk om de patiënt te verstaan of te begrijpen.
6. Mevrouw De Boer kreeg thuishulp, maar de revalidatie verliep niet goed. Voor een intensieve revalidatie is er meer hulp nodig dan de thuiszorg. De Thuiszorg biedt hoogstens een paar uur per dag verzorging, voor verpleging is er nog minder tijd beschikbaar. Bovendien woont mevrouw De Boer samen met haar gehandicapte zoon van 56 die haar niet kan helpen, maar zelf verzorging nodig heeft.
7. Monique is de zorgverpleegkundige. Een zorgverpleegkundige begeleidt de patiënt, maar heeft ook contact met de familie van de patiënt.
8. Je zou kunnen zeggen dat het niet goed is dat één persoon al deze functies vervult, omdat de belangen van de patiënt niet altijd dezelfde zijn als die van de familie. De patiënt wil bijvoorbeeld naar huis, de familie wil dat niet. Aan de andere kant

- kun je zeggen dat de zorgverpleegkundige de juiste persoon is om ook met de familie van de patiënt te overleggen, omdat zij of hij het meeste weet over de patiënt en dus het beste informatie aan de familie kan geven. Omgekeerd leert de zorgverpleegkundige ook de familie kennen. Het is voor de familie ook een voordeel dat ze niet elke keer met een andere verpleegkundige hoeven te spreken.
9. Na drie weken kan mevrouw De Boer weer lopen met behulp van een rollator. Dat is na 5 à 6 weken nog steeds de situatie.
 10. Mevrouw de Boer wil naar huis! De meeste mensen willen het liefst in hun eigen huis wonen. Bovendien woont Theo nog bij haar thuis, haar invalide zoon.
 11. De arts zegt dat Mevrouw De Boer stabiel is. Dat betekent dat haar gezondheid al een tijdje redelijk goed is. Wat hem betreft mag ze naar huis gaan. Er is geen verpleeghuisindicatie: dat betekent dat er geen medische redenen zijn om haar in een verpleegtehuis op te nemen.
 12. Jantine, de dochter van mevrouw de Boer, is het niet eens met haar moeder. Ze wil graag dat haar moeder naar een verzorgingstehuis of aanleunwoning gaat wonen, maar niet dat zij naar huis gaat. Jantine maakt zich zorgen over haar broer Theo die nog thuis woont. Ze is bang dat hij teveel gaat zorgen voor hun moeder, en ze is ook bang dat hij dat niet kan.
 13. De maatschappelijk werkster luistert het meest naar de wensen van de patiënt. Deze maatschappelijk werkster, Els, zegt dat mevrouw de Boer wilsbekwaam is en dus zelf kan beslissen waar ze naartoe gaat. Ze zegt ook dat mevrouw de Boer verstandig genoeg is om zelf een beslissing te nemen en dat ze begrijpt wat de consequenties van die beslissing zijn.
 14. De zorgverpleegkundige beslist. Zij luistert naar alle partijen en neemt dan een beslissing. Ze leidt ook het gesprek met mevrouw de Boer, de familie en de zorg en maakt notulen van dit gesprek.

Taal van de Verpleging Les 9

1. In regel 17 staat dat mevrouw Das haar vijfentachtigste verjaardag heeft gevierd. Ze is dus minstens 85 jaar oud.
2. De flat van Mevrouw Das is een tweekamerwoning: een woonkamer (met open keuken) en een slaapkamer. Daarnaast is er nog een badkamer. Je kunt daarom ook zeggen dat ze drie kamers heeft: een woon-, slaap- en badkamer.

3. Ze woont nog zelfstandig, dat wil zeggen dat ze alleen woont. Er woont niemand bij haar in huis, en ze woont ook niet in een verplegings- of verzorgingstehuis. Maar ze is niet echt zelfstandig. Ze krijgt hulp van haar dochters, haar eten wordt gebracht en ze heeft een werkster.
4. In het huis van een oudere dame die alleen woont, wordt het niet zo snel vuil. Er is maar één persoon die er woont, en er zijn geen kinderen of honden die het huis vuil maken.
5. Als de werkster alles ‘een goede beurt’ geeft, betekent dat dat ze alles schoonmaakt, niet zo snel mogelijk, maar juist erg goed.
6. Mevrouw Das zegt dat ze de kans niet krijgt om het huis vuil te maken. Ze bedoelt waarschijnlijk dat ze niet veel kan doen vanwege haar ziekte.
7. Mevrouw Das wordt vooral moe van haar ziekte, de ziekte van Parkinson. Door deze ziekte beven en trillen haar handen en armen heel erg, En daar wordt ze zo moe van. De gymnastiek is belangrijk omdat je door de ziekte van Parkinson ook erg stijf wordt.
8. De buurman denkt dat ze naar hem zwaait, omdat ze haar armen boven haar hoofd heen en weer beweegt.
9. Dat staat niet in de tekst. Ze gaat elke dag wandelen met een vriendin. Die vriendin kan even oud zijn als mevrouw Das, maar ze kan misschien beter lopen.
10. Alleen oude mensen lopen met een rollator, en ze wil misschien niet zo oud lijken!
11. ‘Oost west thuis best’ spreekwoord. Het betekent: thuis is de beste plaats om te zijn! Dat kan je eigen land of je eigen stad of je eigen huis zijn.

12. Mevrouw Das heeft veel hulp. Dat zijn:
 - a. haar werkster
 - b. een vriendin om mee te wandelen
 - c. een dochter die mevrouw DAS helpt haar medicijnen in te nemen.
 - d. een dochter die de was doet, en de boodschappen, en haar overal naar toe rijdt. Ze helpt haar ook met in bad gaan.
 - e. vrijwilligers die haar tussen de middag het warme eten brengen op maandag, woensdag en vrijdag.
13. Het kan zijn dat het eten dat gebracht wordt op maandag, woensdag en vrijdag voldoende is voor 2 dagen. Het kan ook zijn dat ze op de andere dagen zelf kookt, of een boterham eet, of dat de dochters haar eten brengen.
14. Het eten wordt voor een geringe vergoeding aan huis bezorgd. Dat betekent dat het niet veel geld kost. Dat kan, omdat het geen eten uit een hotel of restaurant is, maar uit een verzorgingstehuis of verpleegtehuis. Bovendien wordt het door vrijwilligers aan huis bezorgd. Vrijwilligers krijgen daar geen salaris voor.
15. Mevrouw Das kan de medicijnen wel zelf innemen, maar ze vergeet dat blijkbaar vaak. 's Morgens en 's avonds komt een dochter haar helpen, 's middags moet ze er zelf aan denken, maar de dochters zijn bang dat ze het vergeet.
16. De ene dochter komt elke dag voor de medicijnen, de andere minstens een keer in de week voor de was en de boodschappen enzovoort.
17. De dochter maakt zich zorgen omdat de verzorging van haar moeder steeds zwaarder wordt. En zelf is ze ook niet meer zo erg jong: 62 jaar. Ze maakt zich ook zorgen omdat haar man niet tevreden is met de situatie: hij is bang dat ze nooit meer op vakantie kunnen!
18. Het zal misschien niet meer zo lang goed gaan. Als ze steeds vergeet om haar medicijnen in te nemen tussen de middag, zal haar lichamelijke toestand achteruit gaan. De ziekte van Parkinson zal dan ook erger worden. Ze zal misschien een keer vallen en iets breken. En als er iets met de dochters gebeurt, kan ze ook niet alleen in het huis blijven.

Taal van de Verpleging Les 10

1. Zie les 9. Mevrouw Das heeft veel hulp. Dat zijn:
 - a. haar werkster
 - b. een vriendin om mee te wandelen
 - c. een dochter die mevrouw DAS helpt haar medicijnen in te nemen.
 - d. een dochter die de was doet, en de boodschappen, en haar overal naar toe rijdt. Ze helpt haar ook met in bad gaan.
 - e. vrijwilligers die haar tussen de middag het warme eten brengen op maandag, woensdag en vrijdag.
2. Mantelzorg is een breed begrip. Dat betekent dat er veel verschillende vormen van zijn. Hier komen er een paar op een rijtje. Mantelzorg is zorg voor een zieke of oudere persoon:
 - wassen en aankleden
 - medicijnen geven
 - wonden verzorgen
 - verplegen
 - het uitlaten van de hond
 - een wandeling
 - boodschappen doen
 - eten klaarmaken of brengen
 - schoonmaken
 - met de auto ergens naar toe brengen
3. Ja, als hij of zij ziek is en zichzelf niet kan verzorgen. Meestal gaat dit om een situatie waarin de man of de vrouw ernstig of langdurig ziek is.
4. Mantelzorgers mogen geen medische handelingen verrichten, als ze geen verpleegkundige of arts zijn. Voor deze handelingen, zoals injecties geven en medicijnen voorschrijven komt er vaak eens per dag of per week een verpleegkundige of een wijkverpleegkundige aan huis.
5. De mantelzorger kan na een tijdje de situatie niet meer terugdraaien. Dat wil zeggen: de mantelzorger kan niet zeggen dat hij voortaan niet meer komt helpen. Hij of zij weet dat de patiënt helemaal afhankelijk is van die zorg. Als de mantelzorger het niet doet, doet niemand het! Stel je voor dat Mevrouw Das op het laatst ziek op bed ligt. De dochters kunnen al die zorg bijna niet meer aan, maar gaan toch door, omdat ze er immers niet zomaar mee kunnen stoppen. Of stel je voor dat de dochter van mevrouw Das een ongeluk krijgt en zelf in het ziekenhuis ligt. De andere dochter werkt en kan dus overdag niet komen, maar ze probeert wel alle zorg te geven die nodig is.
6. Mantelzorgers hebben door alle zorg die ze bieden minder tijd voor contacten met hun vrienden en familie. Misschien zijn ze er ook te moe voor, of denken ze dat ze altijd bereikbaar moeten zijn.

7. 'Er helemaal alleen voor staan' betekent dat je denkt dat je geen hulp krijgt en alles zelf moet doen.
8. Voorbeelden van voorzieningen om mantelzorgers te helpen in hun werk zijn:
 - vervanging in de vakantie
 - financiële vergoeding van bijvoorbeeld reizen
 - belastingaftrek
 - er zijn ook websites met allerlei adviezen en tips. Bijvoorbeeld:
 - Misschien vindt u dat u sterk genoeg bent om alles alleen te doen. Misschien denkt u alles alleen aan te moeten kunnen. Het kan voorkomen dat de zorg dan een te grote plaats in uw leven inneemt of gaat innemen.
 - Op den duur loopt u dan het risico het niet vol te kunnen houden. Probeer het niet zover te laten komen en neem tijd voor uzelf. Met ruimte en tijd voor uzelf, een uurtje, een middagje, een dagje of een weekend, houdt u de combinatie van werk en zorg langer en beter vol. Zowel lichamelijk als geestelijk blijft u fitter. Er zijn verschillende mogelijkheden om voldoende aan uzelf toe te komen. Denkt u bijvoorbeeld aan het aanvragen van professionele hulp. Zij kunnen u (tijdelijk) taken uit handen nemen. Ook het inschakelen van vrijwilligersorganisaties kan soelaas bieden.
 - Durf uw werkgever om tijd voor uzelf te vragen. U kunt hierbij denken aan een paar uur per week er tussenuit. Bijvoorbeeld om zelf te kunnen gaan sporten. Of zomaar een dagje vrij, waarin niets hoeft en u dingen voor uzelf kunt doen.
 - Informeer naar de mogelijkheden voor tijdelijke opvang voor degene voor wie u zorgt. Of naar de mogelijkheden dat iemand bij u thuis de zorg tijdelijk overneemt.

Taal van de Verpleging Les 11

1. Mevrouw van Til ging alleen op reis. Haar man was overleden. Ze ging wel veel op visite: bij familie en vrienden die in andere delen van het land wonen.
2. Met een kortingskaart reis je niet gratis, maar wel met 40% korting. Je mag dan niet voor 9.00 uur 's morgens reizen. Oudere mensen boven de 60 jaar mogen bovendien elk jaar een paar dagen gratis reizen.
3. Mevrouw van Til schreef zich in (kwam op de lijst) voor een zorgwoning. Het duurt soms een aantal jaren voordat je een woning toegewezen krijgt, dus dat kun je het beste vroeg doen. Misschien wilde ze ook meer mensen om zich heen hebben, en ze vond het ook een veilig gevoel dat er een alarm in de woning was. Met een alarmbel kun je personeel van het verzorgingshuis waarschuwen als er iets niet goed gaat.

4. In een zorgwoning woont men in een aparte woning met een eigen ingang. Zeker in het begin woont men daar ook helemaal zelfstandig: men zorgt zelf voor het eten, de was, de schoonmaak enz. Er zijn wel mogelijkheden om zorg te krijgen als dat nodig is. In een verzorgingshuis woon je meestal in een eigen kamer, je bent meestal nog vrij zelfstandig maar er worden toch meer dingen voor je geregeld: gezamenlijk eten enzovoort.
5. Mevrouw van Til voelde zich niet eenzaam. Ze had aardige buurvrouwen, en als er iemand kwam helpen vond ze dat vaak niet nodig. Ze stuurde ze zelfs weg!
6. Als er geen pan op het vuur staat gebeurt er niets, het wordt alleen erg warm in de kamer! Als het vuur uitgaat en het gas blijft branden kan er een explosie ontstaan. Als er een pan op het vuur staat kan die aanbranden (zwart worden van binnen, en later ook van buiten) en in brand vliegen.
7. Mevrouw van Til had natte broeken omdat ze in haar broek plaste (ze was incontinent). Ze legde die natte broeken op de radiator om ze te drogen, maar zonder ze eerst te wassen. Het ging dus erg stinken in de kamer.
8.
 1. Mevrouw van Til woonde eerst in een rijtjeshuis.
 2. Daarna woonde ze een tijd in een zorgwoning.
 3. Vervolgens was ze een tijd in een ziekenhuis, nadat ze haar knie gebroken had.
 4. Tenslotte werd ze in een verpleeghuis opgenomen waar ze geheel verzorgd moet worden.
9. Mevrouw van Til kan niet lopen omdat ze haar knie heeft gebroken. Ze kan misschien een of twee stappen doen, maar dan valt ze.
10. Ze wordt heel boos als ze vastgebonden wordt, want dan kan ze niet zelf uit de stoel. Ze kan ook niet zelf ergens naar toegaan. Veel mensen vinden het verschrikkelijk om vastgebonden te worden, ook al is dat voor hun eigen veiligheid.
11. Mevrouw de Vries heeft het altijd koud. Ze heeft al extra kleren aan. De verwarming hoger zetten is geen goed idee omdat het dan voor de andere bewoners veel te warm wordt.
12. Mevrouw van Til moet misschien nog wel in de tillift, bijvoorbeeld om in bed getild te worden of in de rolstoel. Maar niet meer omdat ze naar de wc moet, want ze krijgt nu incontinentiemateriaal (een soort luiers zoals voor kleine kinderen en baby's).

Taal van de Verpleging Les 12

1. Bij medicijnen is het altijd heel belangrijk nauwkeurig te werken, omdat ook een heel kleine hoeveelheid medicijnen grote invloed kan hebben. Ook belangrijk is de tijd dat de medicijnen gegeven moeten worden. Sommige medicijnen moeten precies op tijd ingenomen worden, anders helpen ze niet of werken ze juist verkeerd!
2. Vaak is het niet de arts of de familie, maar de verpleegkundige of verzorgende die problemen van een patiënt het eerst opmerkt. Dat komt omdat de verpleegkundige of verzorgende op allerlei momenten van de dag bij de patiënt aanwezig is. Bij het opstaan, het eten en aankleden, hij of zij ziet ook veel meer van de patiënt (bijvoorbeeld bij het wassen), merkt of de patiënt veel of weinig eet of drinkt, enzovoort. Bovendien houdt de patiënt zich bij familie vaak 'goed', zodat de familie zich geen zorgen maakt.
3. Tact is belangrijk voor een verpleegkundige of verzorgende, omdat er vaak moeilijke of verdrietige zaken zijn die aan de patiënt verteld moeten worden. Bijvoorbeeld dat hij of zij ernstig ziek is, dat hij of zij vastgebonden moet worden, of ander medicijnen, of nog niet naar huis mag. Als je deze berichten te hard en te direct aan de patiënt meedeelt kan dat veel verdriet, boosheid en zorg geven. Als je tegen iemand zegt:
'Ik hoor dat u een vervelend bericht heeft gehad, meneer Bos. Wilt u erover praten?' dan klinkt dat heel anders dan wanneer je zou zeggen: 'Ja meneer Bos, de dokter heeft gezegd dat u kunt niet meer beter worden, maar ach, u bent al oud en dood gaan we allemaal.'
4. De rapportage moet duidelijk zijn:
 - om belangrijke dingen over patiënten goed over te dragen aan personeel dat de dienst overneemt. (verandering in medicijnen, problemen met gedrag, enz). Het is vervelend (en soms gevaarlijk!) voor een patiënt om aan elke nieuwe verpleegkundige weer te moeten uitleggen wat er veranderd is.
 - om problemen direct aan een arts of specialist te kunnen melden.Voorbeelden: uit uw eigen praktijk?
5. Mevrouw van Son is geen moeilijke patiënt. Ze zegt niet veel (ze is zwijgzaam) maar toch vriendelijk.
6. Mevrouw van Son woonde in een klein dorp, in een huis dat erg groot en oud was. Ze woonde er alleen. Het lijkt er niet op dat ze veel familie heeft. Er komt wel elk jaar iemand uit Australië op bezoek, mar het is niet duidelijk of dat een familielid is.

7. Mevrouw van Son woont in het verpleeghuis omdat ze haar knieschijf heeft gebroken. Ze moet oefeningen doen om weer te leren lopen (revalideren). Als dat goed gaat mag ze misschien weer naar haar eigen huis.
8. Ze kan niet alles zelf. Ze oefent met lopen, en kan alleen naar het toilet. Er moet dan wel iemand mee om te helpen. De verzorging helpt haar met wassen en aankleden. Een panty aantrekken is moeilijk omdat die heel strak om het been moet. Je moet dan op 1 been gaan staan en dat is misschien nog een probleem!
9. Het dagprogramma van Mevrouw van Son zou er zo uit kunnen zien:
 - opstaan; zelf wassen en aankleden. Ze wordt geholpen met de panty.
 - eten
 - loopoefeningen in de gang
 - koffiedrinken en lezen
 - lunch bij de anderen of op haar eigen kamer
 - slapen
 - loopoefeningen
 - avondeten
 - TV kijken en naar bed
10. Mevrouw van Son kan naar huis als ze belangrijke dagelijkse verrichtingen zelf kan doen: eten, wassen, naar het toilet zonder begeleiding en zelfstandig lopen. Vooral dat laatste is belangrijk.

Discussievragen

1. Wat vind jij de belangrijkste eigenschap voor een verpleegkundige? Zet de volgende eigenschappen in de volgorde van belangrijkheid, dus de belangrijkste op nummer 12, enzovoort:
 - nauwkeurig werken
 - goed kunnen luisteren
 - goed en duidelijk rapporteren
 - netjes werken: bedden opmaken, wonden verzorgen
 - vriendelijk zijn
 - goed in een team kunnen werken
 - invoelend zijn (empathie)
 - tact in de omgang met patiënten
 - goed observeren van de patiënten
 - andere eigenschappen:.....

2. Ook als je jong bent kun je je in de situatie van een patiënt inleven. Je weet bijvoorbeeld dat iemand die oud is het heel vervelend kan vinden dat hij of zij niet meer zo zelfstandig is. Je weet dat niet iedereen het leuk vindt om als een klein kind behandeld en toegesproken te worden. Je weet wat de consequenties van een bepaald ziekte zijn: bijv de ziekte van Parkinson, Alzheimer, diabetes of hartproblemen. Je hebt kennis van bepaalde lichamelijk en geestelijke ziekteprocessen. En misschien het allerbelangrijkste: je kunt goed luisteren en behandelt elke patiënt niet als een zieke maar gewoon als een mens!

Taal van de Verpleging Les 13

1. Victor en Diana kennen elkaar goed, maar ze zijn geen broer en zus. Victor schrijft: doe de groeten aan *je* ouders. Als ze broer en zus waren zou hij schrijven: *doe de groeten aan onze ouders, of aan pa en ma.*
2. Misschien woont Diana ook in Nederland maar het lijkt er meer op dat Diana in het land woont waar ook Victor en Aranka uit komen. Hij vertelt over een afspraak met Aranka, dat ze hun eigen taal kunnen spreken. Hij vertelt ook over Amsterdam en wat het werk in een verzorgingstehuis is.
3. Diana denkt dat het werken in de gezondheidszorg erg zwaar is. Ze zegt misschien: “Werken in de gezondheidszorg? Niets voor mij! Je wordt er zo moe van! Het is heel hard werken. En dan steeds billen wassen van oude mensen! Het lijkt me ook heel saai, elke dag hetzelfde!”
4. Victor heeft geen rugkwaal, en dat wil hij graag zo houden! Hij zegt dat er allerlei hulpmiddelen zijn die er voor zorgen dat je geen last van je rug krijgt. Dat kan wel gebeuren in de gezondheidszorg omdat je vaak mensen moet optillen en veel moet bukken. Dat is slecht voor je rug.
5. De bewoners in het verzorgingstehuis zijn oud. Ze hebben allerlei lichamelijke problemen, en soms ook geestelijke problemen. Ze kunnen vaak niet goed lopen en de dag duurt soms erg lang voor hen.
6. Verzorging houdt in: wassen, aankleden, eten en medicijnen geven, koffie en thee verzorgen, meegaan naar allerlei activiteiten enz. Verpleging houdt ook medische handelingen in, zoals injecties geven, wonden verzorgen en andere medische hulp.
7. Activiteiten die georganiseerd worden zijn bijvoorbeeld: kaarten, muziek maken, zingen, spelletjes zoals bingo. Victor doet niet mee met bingoën omdat hij moet werken! Hij brengt de bewoners en haalt ze ook weer op, maar tussendoor moet hij werken.

8. Bij 'zorg op maat' wordt met elke bewoner apart besproken wat de bewoner nog zelf kan doen en wat de verpleging voor hem of haar gaat doen. De ene bewoner kan bijna alles nog zelf, de ander moet met bijna alles geholpen worden. Het idee is: wat iemand zelf nog kan, wordt niet door de verpleging gedaan!
9. Aranka is een vriendin en / of een collega van Victor. Ze komt uit hetzelfde land, want ze spreken dezelfde taal!
10. Diana kent Aranka ook, Victor zegt in regel 25: *nou, je kent Aranka!*
11. Aranka werkt als verpleegkundige in een ziekenhuis, niet in een verzorgingstehuis zoals Victor.
12. In een ziekenhuis liggen mensen van alle leeftijden, er kunnen ook kinderen zijn. Ze hebben allerlei verschillende ziekten. De patiënten gaan ook veel sneller weg uit het ziekenhuis dan uit een verzorgingstehuis. Dat betekent dat er steeds nieuwe mensen zijn.
13. De familie van een patiënt wil weten hoe het met de patiënt gaat. Ze willen vaak ook weten of het nog lang duurt, wanneer de patiënt naar huis mag, of hij of zij pijn heeft, of er nog hoop is dat de patiënt blijft leven, enzovoort.
14. Victor en Aranka kunnen elkaar niet vaak zien, omdat Victor overdag werkt en Aranka vaak 's avonds. Er is niet vaak een avond waarop ze allebei vrij zijn.
15. Victor heeft het druk met zijn werk en met Nederlands leren!
16. Victor is pas in Nederland. Met de bewoners van het verzorgingstehuis moet hij Nederlands spreken. Veel oudere mensen in Nederland spreken geen Engels of een andere vreemde taal. Misschien heeft Victor geen tijd meer om thuis te studeren.
17. Victor vindt dat de correcties van de twee dames wel helpen. Ze helpen hem om nieuwe woorden te leren. En als hij die woorden niet goed uitspreekt, corrigeren ze hem.

Taal van de Verpleging Les 14

1. Licht dementerend betekent dat iemand aan het dementeren is, maar in het beginstadium is. Het kan betekenen dat iemand veel dingen vergeet of personen uit zijn directe omgeving niet herkent. Op de ene dag gaat het misschien veel beter dan op de andere. Voor andere mensen is het niet direct duidelijk dat iemand dementeert als die in dit beginstadium is.

2. Een vakantieopname is niet bedoeld voor de patiënt zelf, maar voor de partner! Een partner van een zieke of demente heeft vaak heel lang geen tijd gehad voor vakantie. De patiënt wordt dan voor korte tijd, voor een of meer weken opgenomen in een verpleeghuis, en de partner kan op vakantie of uitrusten in het eigen huis.
3. Nee, hij heeft geen ademhalingsproblemen. Op adem komen is een uitdrukking. Het betekent: uitrusten, tot rust komen.
4. Dat weet niemand! Misschien wilde ze naar de huiskamer, en vergat ze waar ze was. Of ze wilde iets zoeken in haar kamer, maar wist niet meer wat.
5. Mevrouw Pols gleed uit en viel. Ze brak haar pols en die moest daarom in het gips. Een mitella is een doek die je om de gewonde arm en je hals draagt. De mitella steunt de zere arm. De arm moet hoog gehouden worden, anders komt er teveel vocht in de hand.
6. De echtgenoot moest al heel veel doen voor mevrouw Pols, omdat ze vergeetachtig was en doof. Nu ze haar arm gebroken heeft, heeft ze nog veel meer zorg nodig: met wassen en aankleden. Bovendien zijn er problemen omdat Mevrouw die mitella niet om wil.
7. Mevrouw Pols heeft de mitella niet verloren, maar ze wil hem beslist niet om! Misschien zit hij niet lekker, of misschien ook is ze vergeten dat ze een arm gebroken heeft!
8. Gips omsluit de gehele arm en hand. Het is stevig. Een gipsspalk zit ruimer, er kan lucht tussen het gips en de huid. Meestal zit een gipsspalk prettiger dan gewoon gips.
9. Mevrouw is niet helemaal doof, maar hardhorend: ze hoort niet goed. Soms hoort ze het niet goed, soms hoort ze het wel maar doet ze net alsof ze het niet hoort! Ze doet dus wat ze zelf wil. Zelf vindt ze dat natuurlijk geen nadeel maar een voordeel.
10. Mevrouw Pols gaat naar bed als ze dat zelf wil. Dat kan een probleem zijn als er geen personeel is om haar te helpen met wassen en uitkleden.
11. Het is de bedoeling dat je beter ziet met een bril en beter hoort met een gehoorapparaat! Maar sommige mensen zeggen inderdaad dat je oren of ogen dan 'lui' worden en juist minder gaan functioneren.

12. Mevrouw Pols wil niet meedoen aan de activiteiten omdat ze al heel veel gedaan heeft in haar leven. Het is een grapje van haar, maar misschien heeft ze wel gelijk. Niet iedereen vindt al die activiteiten interessant, en mensen zijn vrij om mee te doen of niet.
13. Niemand weet of mevrouw Pols het gezellig vindt dat haar man op bezoek is. Ze zegt niet veel. Ze aait de hond. Maar niemand weet wat er in haar omgaat (wat ze denkt).

Taal van de Verpleging Les 15

1. Meneer de Jong is 46 jaar (regel 8). Hij was nog jong toen hij ziek werd, nog geen 30 jaar. Hij is dus al bijna 20 jaar ziek.
2. De meeste bewoners van een verpleeghuis zijn veel ouder, de gemiddelde leeftijd is rond de 70 jaar.
3. Meneer de Jong heeft een erfelijke ziekte. Dat betekent dat de ziekte van ouders op kinderen wordt overgedragen. In het geval van Meneer de Jong is dat van zijn moeder op hemzelf. Zijn overgrootmoeder droeg de ziekte over op haar zoon, en die op zijn dochter, de moeder van meneer de Jong. Zijn moeder, die dezelfde ziekte had, leeft waarschijnlijk niet meer.
4. Meneer de Jong was vroeger getrouwd, maar nu niet meer. Er staat in regel 25 dat zijn ex-vrouw soms op bezoek komt.
5. Het is een ziekte waarbij men ernstige problemen met bewegen heeft: lopen is bijna onmogelijk en ook alle andere bewegingen kosten heel veel moeite. Bij elke beweging moet hij daarom geholpen worden, bijvoorbeeld met eten.
6. Meneer de Jong ligt het grootste deel van de dag op bed, in dezelfde houding: hij heeft zijn knieën opgetrokken, met zijn armen eromheen gevouwen. Soms probeert hij wat te lopen, maar dat gaat bijna niet.
7. Omdat meneer de Jong zo moeilijk loopt stoot hij overal tegenaan. Om te voorkomen dat hij zich helemaal bont en blauw stoot, bindt men overal kussens aan, waar hij langskomt: aan het bed, aan de deur, aan de stoelen en aan de vensterbanken.
8. Hij kan enkele woorden zeggen, maar dat gaat heel moeizaam. Zijn woorden zijn moeilijk te verstaan (onverstaanbaar: je hoort niet wat hij zegt) en mensen begrijpen soms ook niet wat hij ermee wil zeggen (onbegrijpelijk: je weet niet wat hij bedoelt).

9. Meneer de Jong mag op zijn eigen kamer wel roken, maar hij mag dat niet doen als hij alleen is. Dat is te gevaarlijk.
10. Misschien zien ze aan zijn houding of gezicht dat hij roken prettig vindt. Het is belangrijk dat de verpleging aan een persoon kan zien wat hij of zij prettig vindt, ook al kan de patiënt dat niet in woorden zeggen.

Taal van de Verpleging Les 16

1. Bijna iedereen is wel eens verkouden. Je niest en hoest, of je hebt een zere keel. Vooral 's winters hebben veel mensen daar last van. Hoe vaak ben jij zelf verkouden?
2. Als je een beetje verkouden bent ga je meestal niet naar de huisarts. Jij wel?
3. Als je verkouden bent kun je een paracetamol-tablet nemen, of aspirine.
4. De dokter wil zich niet echt met je leven bemoeien, en zeker niet over de vraag hoe laat je naar bed moet gaan en hoe lang je moet slapen! Maar hij of zij wil daarmee zeggen: als je slaapt rust je uit, en word je misschien vanzelf beter.
5. Drop is in Nederland een bekend middel tegen keelpijn! Omdat drop vaak erg zout is kan dit goed zijn voor de keel, maar niet iedereen is het hiermee eens....
6. Antibiotica werkt niet beter als je er meer van neemt. Integendeel, als je er erg veel van neemt kan het zijn dat het helemaal niet meer werkt, omdat het lichaam eraan went en er misschien zelfs immuun voor kan worden.
7. Bij ernstige ziekte en ontstekingen, bijvoorbeeld longontsteking, heb je wel antibiotica nodig. Je lichaam kan de ziekte dan niet zelf meer overwinnen.
8. Het idee is dat je met of zonder medicijnen even snel beter bent! Dat is natuurlijk niet altijd zo, maar in veel gevallen wel.
9. Bij een doktersbezoek krijg je niet altijd een recept voor medicijnen, maar er zijn ook andere zaken die de patiënt en de dokter kunnen doen: vragen stellen, vragen beantwoorden, de dokter kan de patiënt onderzoeken, advies geven over eten, drinken, bewegen (sport) enzovoort. Soms maakt de patiënt zich grote zorgen, en dan kan een gesprek met de dokter veel goed doen.
10. In Frankrijk krijg je vaker een recept voor de apotheek mee dan in Nederland. En Frankrijk smaken de medicijnen ook beter, omdat er een laagje suiker omheen zit! Maar in Nederland kun je ook beter worden na een griep zonder medicijnen, en dan is je lichaam sterker dan wanneer je medicijnen genomen hebt.

11. Nederlanders houden niet van bitter, maar bij medicijnen is dat anders: ‘als het zo vies is zal het wel goed helpen!’ denken ze.....
12. In Nederlandse medicijnkastjes zitten onder andere: pijnstillers, hoestdrankjes, koortsthermometer, neusdruppels, laxeermiddelen, pillen en poeders, capsules en zalf.
13. Het medicijnkastje hangt vaak in de badkamer of in een slaapkamer. Als er kleine kinderen in huis zijn is het belangrijk dat zij niet gemakkelijk bij het medicijnkastje kunnen komen. Het hangt vaak hoog of het heeft een slot. De ouders beslissen wat er in het kastje zit, zij kopen de medicijnen ook bij de apotheek, bij de drogist of in de supermarkt.
14. Een EHBO-doos is geen kastje, maar een doos met dingen die je nodig hebt als er iemand plotseling ziek wordt (verkouden of een griepje) of een ongeluk krijgt. In een EHBO-doos zit daarom ook pleisters, een schaar en allerlei soorten verband.
15. Een mitella gebruikt men om de arm te ondersteunen. De mitella wordt om de nek en om de arm (de elleboog) gebonden en geeft steun aan de arm, die gebroken of gewond is.
16. Met een pincet kan men kleine voorwerpen verwijderen die onder de huid of onder de nagel zitten, bijvoorbeeld splinters (kleine stukje hout) of een angel van een insect.

Taal van de Verpleging Les 17

1. Medicijnen zonder recept zijn verkrijgbaar bij de apotheek of bij de drogist, maar soms ook bij de supermarkt. Bijvoorbeeld paracetamol of drankjes tegen de hoest en verkoudheid. Ze hoeven niet op vaste tijden op de dag te worden ingenomen en hebben meestal geen bijwerkingen. Medicijnen die alleen op recept verkrijgbaar zijn werken meestal goed, vaak voor één bepaalde ziekte, en hebben soms bijwerkingen. Daarom is het belangrijk dat ze precies op tijd worden ingenomen, en dat je er niet teveel van krijgt.
2. In een apotheek verkoopt men medicijnen en ander geneesmiddelen met recept, maar sommige ook zonder recept. De dokter stuurt de recepten naar de apotheek. De chef van een apotheek heeft medicijnen (farmacie) gestudeerd en weet veel meer van medische zaken dan een drogist. Bij een drogist koop je behalve geneesmiddelen zonder recept ook dingen als shampoo, zeep en make-up.
3. ‘Baat het niet, het schaadt ook niet!’ Dat geldt niet voor alle medicijnen zonder recept. Teveel medicijnen, bijvoorbeeld aspirine, geeft maagproblemen, en een zeer grote dosis (overdosis) kan zelfs dodelijk zijn.

4. Gezond leven betekent: niet te veel of te vet eten, veel groenten en fruit eten, veel bewegen (minstens een half uur per dag) of sporten. Op tijd naar bed en ongeveer 8 uur per nacht slapen. Bij gezond leven hoort ook: regelmatig naar buiten gaan, wandelen of fietsen in de frisse lucht.
5. De huisarts schrijft op een papier welk geneesmiddel je moet hebben, hoeveel medicijnen er nodig zijn en voor welke patiënt het is. Met dat papier ga je naar de apotheek.
6. Tegenwoordig gebeurt dit ook vaak met de computer, je krijgt dan geen papier. De huisarts geeft per computer deze gegevens door aan de apotheek. Je moet dan wel de medicijnen zelf gaan halen. Voor oude mensen of mensen die te ziek zijn om dat zelf te doen kunnen de medicijnen thuis gebracht worden. Ook kan iemand anders voor jou de medicijnen halen bij de apotheek.
7. Medicatiebegeleiding betekent dat de apotheker je kunt vertellen hoe je de medicijnen moet gebruiken. Hij of zij kan je ook vertellen welke bijwerkingen er zijn. Bovendien weet de apotheker of je ook andere medicijnen gebruikt, en welke, en of die medicijnen in combinatie met andere medicijnen niet gevaarlijk zijn.
8. Voorbeelden van bijwerkingen zijn: maagpijn, moeheid, duizeligheid, rode vlekken, slaperigheid of slapeloosheid, slechte concentratie, veel plassen.
9. 'Dit geneesmiddel beïnvloedt de rijvaardigheid' betekent: als je dit medicijn gebruikt kun je beter niet autorijden. Je reacties zijn misschien langzamer dan anders, of je kunt minder goed zien.
10. Acupunctuur is een geneeswijze die de gezondheid of de genezing van een patiënt wil stimuleren door het prikkelen van bepaalde punten in het lichaam met speciale naalden. Acupunctuur kan preventief (om ziektes te voorkomen), curatief (genezend) of palliatief (verzachtend) worden toegepast. Letterlijk betekent acupunctuur: prikken met een naald.

Bij homeopathie past men het principe 'het gelijke genezen door het gelijke' toe. Met andere woorden: de zieke genezen met een stof waarvan de effecten bij een gezond iemand lijken op de symptomen van de zieke. Een verkouden patiënt bijvoorbeeld heeft tranende ogen en een lopende neus. Dat zijn symptomen die ook door een ui worden veroorzaakt. Een homeopaat kan in dit geval ui in verdunde vorm toedienen. In het dagelijkse gebruik betekent homeopathie vaak: genezen door middel van kruiden, geen chemische medicijnen. Homeopathische geneesmiddelen kun je vaak zonder recept in de apotheek of bij de drogist kopen. Andere homeopathische geneesmiddelen worden wel vergoed door de verzekering.

11. Ze zijn zonder recept verkrijgbaar omdat ze niet tot de officieel onderzochte en goedgekeurde geneesmiddelen behoren, geen aantoonbaar positief effect hebben maar ook geen schadelijke effecten. Er is veel verschil van mening over de vraag of ze 'helpen'.
12. De apotheek is meestal op elke weekday open, net als andere winkels. 's Avonds is de apotheek meestal gesloten.
13. Als de apotheek dicht is vind je op de deur meestal informatie over de apotheek die op dat moment open is. Het adres en de telefoonnummers staan er bij.
14. Als de dokter op vakantie is en je belt hem of haar op, dan hoor je op het antwoordapparaat naar welke ander arts je toe kunt gaan, met telefoonnummer en adres.
15. Binnen kantooruren (van 9 uur tot 5 uur 's middags) kun je je tandarts soms bereiken, Vaak hebben tandartsen een uur 'spreekuur', bijvoorbeeld 's morgens. Dan kun je bellen voor een afspraak. Voor dringende gevallen (spoedgevallen, urgente gevallen) kun je hem wel binnen kantooruren altijd bellen. Je hoort via het antwoordapparaat dan het telefoonnummer.
16. Een 'dienstdoende' arts is een arts die in een bepaalde buurt of stad 'dienst' heeft, bijvoorbeeld in het weekend of 's avonds. De andere artsen hebben dan vrij of zijn op vakantie. Artsen doen dit om de beurt (= bij toerbeurt). Het voordeel is dat er altijd een arts beschikbaar is. Het nadeel is dat je soms niet je eigen arts krijgt. Je eigen arts kent je situatie beter, maar de medische gegevens van alle patiënten kan deze dokter vinden via de computer.

Taal van de Verpleging Les 18

1. Mevrouw Kamerling werd in het verpleegtehuis opgenomen nadat ze een ernstige hersenbloeding had gehad..
2. Na de hersenbloeding kan mevrouw Kamerling niet meer lopen en bijna niet meer praten. Men weet ook niet precies wat ze nog wel en niet begrijpt.
3. In de huiskamer zit ze het liefst. Ze is liever in de huiskamer dan in haar eigen kamer.
4. Ze zit op een strategische plek. Dat betekent dat ze op een plek zit waar ze alles en iedereen goed kan zien.

5. Ze houdt van gezelligheid. Ze zit niet graag op haar eigen kamer, dan huilt ze. In de huiskamer, waar andere mensen zijn, waar gepraat wordt, voelt ze zich veel beter. Ze vindt het ook heerlijk als mensen haar aanraken, als ze haar hand vasthouden of haar knuffelen.
6. Ze eet wel goed, maar ze knoeit veel. Daarom heeft ze en schort voor. Ze kwijlt ook bij het eten, daarom heeft ze een handdoek naast zich.
7. Mevrouw Kamerling heeft geen interesse in video kijken, en ook niet in handwerken.
8. Het is niet duidelijk waarom mevrouw Kamerling niet van deze activiteiten houdt. Video kijken is misschien niet interessant omdat ze niet begrijpt wat er gezegd wordt, en wat er wordt gedaan. Handwerken is misschien te moeilijk omdat ze het niet goed ziet of omdat het te moeilijk voor haar is.
9. Niemand weet of ze verdriet heeft over haar overleden zoon, Ze praat er niet over, ze zegt helemaal niets.
10. Ze laat zien wat ze prettig vindt door haar reacties, misschien haar houding of een gebaar met haar handen. Ze zwaait als ze iemand ziet, en huilt als ze iets niet fijn vindt.
11. Mevrouw Kamerling is niet ongelukkig, ze maakt een tevreden indruk.
12. Ze kwijlt bij het eten, maar daar heeft ze zelf geen last van.
13. Niemand weet wat er aan de hand is met haar keel. Ze wijst ernaar, maar niemand weet wat ze bedoelt. Misschien heeft ze pijn, of is er een ontsteking.
14. Haar wereld is klein, Dat betekent dat ze geen belangstelling meer heeft voor mensen en zaken buiten haar slaapkamer en de huiskamer.
15. Mensen mogen haar graag omdat ze vriendelijk is, ze lacht veel en zwaait en vindt het fijn om vastgehouden te worden.
16. Mevrouw Kamerling heeft een beetje koorts: een temperatuur van 39.2 graden.
17. Microlax is waarschijnlijk een laxermiddel. Laxermiddelen zijn er van verschillende merken en met verschillende namen.

Taal van de Verpleging Les 19

1. Het spreekt niet vanzelf dat iemand die niet getrouwd is geen kinderen heeft. Je kunt ook een kind krijgen als je niet getrouwd bent, als je met iemand samenwoont of alleen woont.
2. Mevrouw Bax vindt dat ze nog veel alleen kan. Ze vindt ook dat ze nog niet zo oud is! Dorien en Johan mogen haar helpen als ze nog ouder is.
3. Op een telefoon met nummertoetsen kun je met één druk op een knop iemand waarschuwen. Met een alarminstallatie kan dat ook. Op die manier kan iemand langer alleen thuis blijven wonen.
4. Mevrouw Bax heeft het benauwd en is ook in de war (is verward). Daarom kon ze de dokter niet bellen.
5. Ze kreeg zuurstofgebrek door het hartfalen, en ze kreeg het hartfalen doordat ze een paar dagen haar plastabletten niet had ingenomen. De schade is dat ze nu niet meer kan lopen en in bed moet blijven.
6. Een hoog-laag bed is een bed dat in verschillende standen gezet kan worden: hoger en lager. Dat is praktisch voor het verzorgen van een patiënt, en zorgt ervoor dat de verpleging geen last van hun rug krijgt! Om er voor te zorgen dat ze er niet uit kan vallen gaat 's nachts het hek van het bed (de zijkant) omhoog.
7. Ze moet in bed blijven omdat ze niet meer kan lopen en dan dus valt.
8. Mevrouw Bax heeft 24 uur verzorging nodig. De thuiszorg kan maar een paar maal per dag komen, dat is te weinig. John en Dorien kunnen haar af en toe wel helpen, maar niet 's nachts. Ze moeten bij hun eigen gezin blijven.
9. Als ze naar een verpleeghuis in de buurt gaat moet ze minstens 6 maanden wachten tot er plaats is.
10. Ze kan wel in een verpleeghuis 100 km verder, want daar is nog plaats. Een tweede voordeel van dat verpleeghuis is dat daar mensen wonen van het zelfde kerkgenootschap als mevrouw Bax. Dat is plezierig voor haar en misschien krijgt ze daarom wel voorrang.
11. John zegt tegen zijn tante dat ze naar het verpleeghuis gaat om uit te rusten en sterker te worden (aan te sterken).

12. Hij vindt het moeilijk om de waarheid te vertellen. De waarheid is dat ze niet beter wordt en dat ze niet meer terug kan gaan naar haar eigen huis, maar nog maar een paar maanden kan leven.
13. Bij het intakegesprek zijn de volgende personen aanwezig: Dorien, een arts en een verpleegkundige. Het is belangrijk om alle informatie aan het begin goed door te geven. De patiënt kan dat vaak niet zelf doen, en bij de intake is meestal iemand van de familie. Er worden ook afspraken gemaakt. De arts maakt een plan en de verpleegkundige voert dat uit. Zij (of hij) is ook degene die later met de familie contact heeft.
14. Het is een emotionele situatie bij die intake. Daardoor vergeten mensen vaak belangrijke zaken te zeggen. Dorien heeft al die dingen van te voren opgeschreven.
15. Met levensverwachting bedoelt men de periode dat iemand nog verder kan leven. In het geval van mevrouw Bax is dat een paar maanden.
16. Mevrouw Bax zal niet in het ziekenhuis worden opgenomen als ze ziek wordt. Ze is al oud en een behandeling zal waarschijnlijk niet meer mogelijk zijn. Bovendien is dit ook haar eigen wens: dat ze in het tehuis zal blijven tot ze sterft.
17. Bij een intakegesprek wordt alle informatie gegeven die belangrijk is voor het verblijf en de verzorging van de patiënt. Die informatie komt van de patiënt zelf, van de familie of de huisarts. Op grond van deze informatie kunnen de arts en de verpleegkundige vaststellen hoe de patiënt verzorgd moet worden. Een evaluatiegesprek vindt een paar weken later plaats. Dezelfde personen als bij de intake zijn bij dat evaluatiegesprek aanwezig. Er wordt gekeken hoe het met de patiënt gaat, wat hij of zij er zelf van vindt, of de verzorging goed is en of er misschien veranderingen nodig zijn in de verzorging of de behandeling.

Taal van de Verpleging Les 20

1. Mevrouw Bax is heel ernstig ziek. Ze is eigenlijk te ziek om nog te lopen, maar toch wil ze het proberen.
2. Mevrouw Bax zit meestal in een uitbouw in de gang. Ze voelt zich niet alleen, want ze zit er vaak met een andere bewoonster. Bovendien komen er veel mensen langs, die ze gedag kan zeggen.
3. Ze probeert er het beste van te maken: ze probeert alles te doen wat ze nog kan, bijvoorbeeld contact houden met andere mensen, via de post en de telefoon.

4. Dorien woont 100 km verder (zie Les 19) en ze werkt overdag.
5. Een gesprek na 6 weken heet een evaluatiegesprek. De arts zegt dat mevrouw Bax niet meer zelfstandig zal kunnen wonen, en dat ze naar een verzorgingstehuis moet of in het verpleeghuis moet blijven.
6. Het huis wordt verkocht, omdat mevrouw Bax toch niet meer in haar eigen huis terugkomt.
7. Niet alle meubels worden verkocht, een deel wordt ergens bewaard. Als Mevrouw Bax in een verzorgingstehuis komt mag ze haar eigen meubels meenemen.
8. Ze krijgt een kamer alleen omdat het veel slechter met haar gaat en omdat ze veel pijn heeft.
9. De arts en mevrouw Bax praten erover dat ze gaat sterven. Mevrouw Bax weet wat er gaat gebeuren, ze is niet bang maar wel wil ze graag haar familie nog een keer zien.
10. De arts schrijft als medicatie pijnstillers voor, misschien morfine of een andere sterke pijnstilling.
11. Dorien en John komen meteen als ze ingelicht zijn dat het slecht gaat met mevrouw Bax. Ze weten wat dat betekent: dat ze gauw zal sterven. Ze blijven een paar dagen en ze zijn dag en nacht bij haar, tot ze gestorven is.

Taal van de Verpleging Les 21

1. Voedingsassistenten werken in een verpleeghuis of verzorgingstehuis. Zij moeten ervoor zorgen dat de bewoners goed en gezond eten en drinken.
2. Elke dag hetzelfde eten is niet goed: mensen lusten het dan al gauw niet meer. Gevarieerd eten is veel beter en plezieriger: je eet dan meer, vooral als je het zelf mag uitkiezen.
3. De voedingsassistent kan zorgen voor goed en gevarieerd eten, en hij kan de mensen zelf laten kiezen wat ze elke dag willen eten.
4. Elke patiënt heeft een dossier. Daarin staat behalve de medische gegevens ook informatie over zijn eten en drinken: hoeveel, wanneer, of er een dieet en welk dieet, enzovoort.
5. De voedingsassistent vraagt de bewoners wat ze willen eten of drinken. Dat wordt opgeschreven. De assistent heeft die bestellingen doorgegeven aan de keuken.

6. Een vochtbeperking betekent dat de patiënt niet zoveel mag drinken als hij of zij wil, maar slechts beperkte hoeveelheden. Andere beperkingen zijn bijvoorbeeld: zoutbeperking (zoutarm (natriumarm) of zoutloos), geen alcohol, suikerarm of suikervrij, weinig vet, glutenvrij dieet, enzovoort.
7. De voedingsassistent zet de serveerwagen klaar omdat hij of zij precies weet wat elke patiënt hebben mag.
8. Vaak wordt er in een verzorgingstehuis of verpleeghuis al om 12 uur warm gegeten.
9. In de keuken krijgt men altijd van te voren een lijst met de menu's die de bewoners gekozen hebben voor die dag. De assistent heeft al die bestellingen opgeschreven en aan de keuken doorgegeven.
10. De verpleging en de voedingsassistenten vullen de vochtlijsten in. Zij weten precies wat de patiënt heeft gedronken en wanneer. Dat is belangrijk, want zo kan de arts precies zien of de patiënt genoeg heeft gedronken.
11. Het is niet genoeg om op te schrijven dat de patiënt een kopje thee heeft gehad. Je weet dan nog niets. Heeft hij dat kopje helemaal opgedronken, of half, of helemaal niet? Dat kan een verschil zijn van 100 cc! Als een patiënt 6 kopjes thee heeft gehad op een dag en maar half heeft opgedronken, heeft hij misschien wel veel te weinig gedronken.

Taal van de Verpleging Les 22

1. Mevrouw van Bentum kan al lage tijd niet goed zien, maar een jaar geleden werd ze helemaal blind. Haar medebewoners zeggen 'Mien' tegen haar, dus dat zal haar voornaam wel zijn.
2. Ze probeert er het beste van te maken: ze kan geen kranten meer lezen maar luistert naar het nieuws op de radio, en naar andere programma's.
3. Een nieuwsbericht is een kort bericht over iets dat net is gebeurd. Het vermeldt de feiten. In een praatprogramma wordt vooral gepraat over gevoelens, ervaringen en de situatie rondom een feit of gebeurtenis.
4. Gesproken boeken zijn boeken die speciaal voor blinden en slechtzienden hardop worden voorgelezen en opgenomen op een cassettebandje of cd. Thuis kun je die afdraaien en beluisteren.

5. Het nadeel van gesproken boeken is dat je ze niet in je eigen tempo kunt beluisteren. Je kunt niet even terugbladeren naar een vorige bladzijde, luisteren gaat meestal langzamer dan zelf lezen. Misschien vind je soms de stem niet mooi, of vind je dat ze niet goed lezen.
6. Mevrouw van Bentum zingt minstens twee keer in de week. Een keer op de wekelijkse zangavond in het tehuis, en nog een keer op zondag, in de kerk.
7. Ze moest op de basisschool (die toen lagere school heette) elke week een psalmvers uit het hoofd leren. Dat zijn dus elk jaar ongeveer 40 psalmen! Dat gebeurde op christelijke (protestantse) scholen.
8. Nu kent ze al die psalmen uit haar hoofd, zo kan ze op zondag in de kerk toch meezingen.
9. Mevrouw van Bentum neuriet als ze geen zin heeft om met anderen te praten. Ze vindt die gesprekken niet zo interessant.
10. In haar eigen kamer mag ze zo hard zingen als ze zelf wil, in de huiskamer moet ze rekening houden met de andere bewoners.
11. Het is een tragisch lied omdat het niet goed afloopt met ketelbinkie: hij sterft op zee.
12. Ketelbinkie is eigenlijk geen zeeman, hij is nog maar een jongen.
13. Hij dacht dat je moeder zoenen niet hoort bij een echte zeeman, en hij wilde een echte zeeman zijn.
14. Mevrouw van Bentum zingt dat lied als anderen haar vragen om dat te doen, in de huiskamer
15. Niet iedereen zingt mee, omdat niet iedereen het hele lied kent. De meeste mensen kennen alleen de eerste regel.

Taal van de Verpleging Les 23

1. Meneer Aarts woont in het verpleeghuis omdat hij totaal verlamd is. Hij woont er al vijftien jaar.
2. Hij kan zijn ledematen (zijn armen en benen) niet meer gebruiken, maar zijn hoofd nog wel.

3. Met zijn kin kan hij bijvoorbeeld zijn rolstoel besturen. Het is een elektrische rolstoel.
4. Hij kan met een hulpmiddel (de ijzeren arm) een sigaret in zijn mond steken, maar hij kan hem niet aansteken. Daar moet hij iemand van de verpleging voor roepen.
5. Ook voor een kopje koffie heeft hij de hulp van iemand van het personeel nodig.
6. Hij heeft wel een alarmbel, maar als hij scheef zakt in zijn stoel kan hij daar niet bij.
7. Hij is een bijzondere man, omdat hij lichamelijk niets meer kan, maar geestelijk nog erg actief is.
8. Het personeel wil hem wel helpen, maar heeft niet altijd tijd voor hem.
9. Meneer Aarts vindt het eten meestal niet lekker. Vroeger kookte hij zelf veel beter!
10. Van toetjes en soep word je dik, omdat er veel koolhydraten inzitten. Bovendien heeft meneer Aarts verder ook niet veel beweging.

Taal van de Verpleging Les 24

1. De kok van het verpleeghuis bedenkt de menu's.
2. Per dag zijn er minstens vier verschillende menu's: twee gewone, één vegetarisch, één vismenu en een eimenu.
3. Er zijn vele verschillende menu's omdat veel mensen een dieet hebben. Bovendien zijn er mensen die vegetarisch eten, of wel vis maar geen vlees.
4. Een menu bestaat meestal uit drie onderdelen: een voorgerecht (vaak soep), het hoofdgerecht en het toetje (of het dessert).
5. Nee, niet altijd. Er staat ook vaak rijst of pasta op het menu, maar ook heel vaak aardappelen omdat de meeste oudere Nederlanders daar van houden.
6. In een vegetarisch menu zit geen vlees. In een eigerecht kan wel of geen vlees zitten.
7. Sommige vegetariërs eten wel vis maar geen vlees, maar een echt vegetarisch menu bevat geen vlees en geen vis. Mensen eten een vismenu omdat ze dat lekker vinden, of omdat het moet van de dokter (vis is gezond!)

8. Vertel!
9. Een salade misschien?
10. , 11 en 12: Geen idee! Jij misschien?

Taal van de Verpleging Les 25

1. Mevrouw Van der Linden heeft tot haar 95ste thuis gewoond.
2. Ze is niet zo erg gezond, want ze lijdt aan artrose en dementie en ze is bijna helemaal blind en doof. Ze hoefde niet naar een verzorgingstehuis omdat haar twee kinderen haar dag en nacht verzorgden.
3. Ze woont nu in een verpleegtehuis omdat ze een hersenbloeding kreeg en in coma raakte. Haar kinderen kunnen haar niet meer zelf verzorgen, ze heeft een katheter en een sonde nodig.
4. Het is niet duidelijk wat Mevrouw Van der Linden er van vindt. Er is niet veel communicatie met haar mogelijk, ze kan niet meer doen dan af en toe een oog open doen en zacht kreunen.
5. De kinderen denken dat ze precies weten wat hun moeder bedoelt. Het is immers hun eigen moeder en ze kennen haar al zo lang!
6. Gerda en Eric letten de hele dag op hun moeder en vertellen de verpleging steeds wat ze zien en wat er gedaan moet worden. De verpleging doet haar werk, maar ze kunnen niet 24 uur per dag bij haar bed zitten!
7. Die rode plekken in het gezicht komen misschien van de hoge koorts, of omdat ze het warm heeft. De kinderen zeggen dat ze te heet is gedoucht.
8. Soms vinden Gerda en Eric het water te heet voor hun moeder, en soms te koud. Het is nooit goed!
9. De verpleging weet niet goed wat ze moeten doen. Gerda en Eric bedoelen het goed, ze willen hun moeder goed verzorgen. Maar ze zijn ook erg lastig en vervelend, omdat het nooit goed is wat de verpleging doet, en omdat ze zich ook met de andere patiënten bemoeien. Dat kan absoluut niet, maar er is tact nodig om dat op een goede manier tegen hen te zeggen.
10. 'Oedemateus' betekent dat iemand een oedeem heeft. Oedeem is de zwelling (het dik worden) van bijvoorbeeld het onderbeen of ander lichaamsdeel. Bij oedeem is de hoeveelheid vocht die in het lichaam aanwezig is te groot, of de verdeling van het aanwezige vocht is abnormaal. De verzorging bestaat uit huidverzorging,

vooral als de huid open is of als er infecties zijn, massage, verbinden met zwachtels (verband) of met elastisch materiaal.

Taal van de Verpleging Les 26

1. Meneer Jansen kreeg problemen met zijn hart na z'n 78ste jaar. Behalve hartklachten ging het geestelijk ook minder goed met hem, hij interesseerde zich nergens meer voor.
2. Na een zware hersenbloeding werd hij opgenomen in het ziekenhuis.
3. Meneer Jansen was links helemaal verlamd, en aan de rechterkant gedeeltelijk. Iedereen dacht dat hij snel zou overlijden.
4. 'Reflexmatig functioneren' betekent dat je niet zelf je arm of been of een ander lichaamsdeel kunt bewegen; dat gebeurt alleen wanneer er een zeer sterke prikkel is (pijn of kou bijvoorbeeld).
5. Meneer Jansen kon zelf niet eten of drinken, hij overleefde drie maanden door middel van sondevoeding.
6. Er kwam geen verbetering in het ziekenhuis, daar werd hij overgebracht naar een verpleegtehuis. 'Hij leeft nog wel, maar vraag niet hoe'. Dat betekent: hij heeft geen goed leven.
7. De verpleging zet meneer Jansen af en toe in een stoel, omdat hij dat prettig lijkt te vinden. Bovendien is het goed voor de variatie en tegen doorliggen (decubitus).
8. Als hij vast voedsel eet verslikt hij zich. Dat is gevaarlijk.
9. Meneer Jansen krijgt toch weer sondevoeding, omdat hij zelf bijna niets meer eet. Niemand weet waarom hij niets meer eet.
10. Hij versuft omdat hij te weinig drinkt (omdat de vochtinname zo klein is).
11. Niemand weet precies waarom hij dat doet. Het kan betekenen dat de sonde niet goed zit. Het kan ook betekenen dat meneer Jansen niet verder wil leven en op die manier een signaal geeft: ik wil niet meer verder.
12. Als de sonde in de luchtpijp komt in plaats van in de slokdarm kan de patiënt stikken. Het eten komt dan in de longen in plaats van in de maag.
13. Een sonde direct naar de maag gaat door een fistel, een opening in de buik. Dat betekent een operatie, en het is niet duidelijk of meneer Jansen dat nog wel wil.

14. Meneer Jansen ligt nu weer de hele dag in bed omdat hij niet meer kan zitten, zelfs niet in een speciale stoel. Hij is erg zwak geworden.
15. Nee, hij kan zich zelf niet omdraaien van de ene zij op de andere. Dat doet de verpleging.

Taal van de Verpleging Les 27

1. Het is moeilijk om je aan een dieet te houden omdat je dan niet (zoveel) mag eten en drinken wat je wilt.
2. Mevrouw Zwart vindt het moeilijk omdat het al zo lang duurt en omdat het een streng dieet is.
3. Het is een zwaar dieet: vochtarm, eiwitarm en zoutarm. Dat betekent dat ze bijna geen eiwit en zout mag, en precies afgemeten hoeveelheden drinken.
4. Mevrouw Zwart is nu 65 jaar maar ze zit al haar hele leven: vanaf haar jeugd zit ze in een rolstoel.
5. Mevrouw Zwart heeft een uitkering. Ze zit al heel lang in de WAO, omdat ze halfzijdig (aan één kant) verlamd is kan ze niet goed werken.
6. Mevrouw Zwart woont sinds drie jaar in het verpleeghuis. In die tijd heeft ze ook nog korte tijd in een aanleunwoning gewoond.
7. Mevrouw Zwart hield zich toen helemaal niet meer aan haar dieet.
8. In een aanleunwoning woont men zelfstandig, maar als het nodig is krijgt men hulp van personeel uit het verzorgingstehuis.
9. De gevolgen zijn dat ze intensiever behandeld moet worden voor haar medische problemen, bijvoorbeeld een langere nierdialyse.
10. Het personeel van het ziekenhuis is boos omdat ze denken dat het personeel van het verpleeghuis mevrouw Zwart niet genoeg controleert.
11. De diëtiste vindt het niet leuk dat Mevrouw Zwart zich niet aan haar dieet houdt.
12. De voedingsassistente, die eten en drinken brengt, protesteert soms: “Hé, dat kan toch niet! Ze drinkt en eet de verkeerde dingen, en te veel!”
13. Mevrouw Zwart vindt het allemaal best, ze doet toch wat ze zelf wil en iedereen helpt haar.

14. De verpleging heeft de situatie ook geaccepteerd. Ze kunnen haar toch niet opsluiten! Ze vinden haar bovendien best aardig.
15. Mevrouw Zwart kan zich misschien wel aankleden, maar dat gaat heel langzaam omdat ze zo dik is, en ziek. Daarom proberen ze haar zo veel mogelijk te helpen.
16. Mevrouw Zwart heeft een vochtarm dieet, dat betekent dat ze niet koffie kan drinken wanneer ze wil.

Taal van de Verpleging Les 28

1. Meneer De Liefde is 'in de 80', hij kan dus 81, 82, 83..... tot 89 jaar zijn.
2. Hij heeft slechte ogen door de suikerziekte waaraan hij lijdt.
3. Meneer De Liefde is dement, en toen zijn vrouw stierf ging alles mis. Hij vergat zijn medicijnen in te nemen en kon ook niet goed boodschappen doen.
4. Waarschijnlijk wilde Meneer De Liefde dat niet zelf, zijn kinderen hebben het voor hem geregeld. Zij maakten zich misschien zorgen over hem en konden hem niet helpen.
5. Hij werd vaak kwaad op medebewoners en het personeel.
6. Hij werd woedend als het personeel zomaar op zijn kamer kwam, omdat hij niet begreep waarom.
7. 'Dat mens' is een vrouwelijke ('ze') verpleegkundige die hem wil komen helpen op zijn kamer. 'Mens!' of 'Dat mens' wordt als negatieve benaming gebruikt voor een vrouw die je niet aardig vindt.
8. Meneer De Liefde dacht dat mensen hem wilden bestellen als ze bij hem kwamen. Dat kwam misschien omdat hij niet goed meer kon zien, dat is soms een reden waarom mensen achterdochtig worden.
9. Men durfde hem niet te opereren omdat de gevolgen ook negatief konden zijn: dan zou hij slechter zien na de operatie dan ervoor.
10. Meneer De Liefde is verliefd geworden op zijn vroegere buurvrouw die op dezelfde afdeling werd opgenomen.
11. Hij blijft de hele dag bij haar op de kamer, en hij loopt met haar aan zijn arm door het huis.

12. Meneer De Liefde en zijn nieuwe partner vormen samen 'het gelukkige paartje'.
13. De vrouw op wie hij verliefd is.
14. Hij gaat steeds slechter zien, en omdat hij ook steeds meer gaat wandelen, botst hij tegen alles op.
15. Meneer De Liefde ziet na een geslaagde oogoperatie weer beter, en hij wordt minder achterdochtig.